

Törvényszék
mint másodfokú bíróság

9.Gf.21.006/2014./5.

A Törvényszék, mint másodfokú bíróság a

jogtanácsos által képviselt **felperes neve(.)** ügyvéd által képviselt **alperes neve(.)** alperes ellen **jogalap nélküli gazdagodás** iránt a Járásbíróság előtt 2.G.21.006/2013./12. szám alatt 2014. július 2. napján kelt ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ÍTÉLETET

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.663.751.- (kétmillió-hatszázhatvanháromezer-hétszázötvenegy) forint tőkét és ezen összeg után 2012. február 17. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot.

A másodfokú bíróság az alperes viszontkeresetét elutasítja.

A felperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzi és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 307.245.- forint elsőfokú perköltséget. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a másodfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 326.050.- (háromszázhuszonhatezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2012. február 17. napjától az alperes által őrzött áruk átvételéig 120 euró/hónap őrzési díjat, valamint 328.414.- forint perköltséget.

Határozata indokolásában az alábbi tényállást állapította meg;

A felek 2010. január 19. napján szállítási keretszerződést, 2010. augusztus 30. napján keretszerződést kötöttek a felperesi saját márkás termékek előállítására vonatkozóan. A keretszerződés rendelkezéseinek megfelelően az alperes a felperes megrendelése alapján saját márkás termékeket állított elő és csomagolt. A szerződés határozatlan időtartamra jött létre, és a felmondási időt a felek 3 hónapban kötötték ki. A felperes folyamatosan rendeléseket adott az alperesnek az un. saját márkás termékek szállítására, melynek az alperes eleget tett. 2010. március 7. napján a felperes elektronikus levélben értesítette az alperest arról, hogy az általa szállított

termékekből bizonyos termékeket a későbbiekben nem fog rendelni, azokat kilistázza és kérte, hogy az alperes adja meg a fennmaradó fóliamennyiségeket. Alperes a felmondást tudomásul vette, majd megadta a megmaradt termékek csomagolóanyag mennyiségét a felperes részére. A felperes a felmondást követően még a 3 hónapos felmondási időn túl is folyamatosan rendelt az alperestől. Az alperes a 2011. év végén a még készleten levő termékekre és csomagolóanyagokra vonatkozóan kiállította a 8689/2011., és 8691/2011. sorszámú számláját 4.103.592.- forint értékben. A felperes a számlán feltüntetett fizetési határidőben a számla ellenértékét nem fizette meg, a számlával kapcsolatban nem emelt kifogást. Az alperes a Törvényszék előtt 13-2012-000332 szám alatt felszámolási eljárás kezdeményezett a felperes ellen, melynek keretében a felperes annak érdekében, hogy a felszámolást elkerülje, a számlák ellenértékét megfizette az alperes részére 2012. február 16. napján. A Törvényszék a felszámolási eljárást megszüntette.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.103.592.- forint tőke, annak 2012. február 17. napjától járó törvényes mértékű kamata valamint perköltség megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján jogalap nélkül gazdagodott mert a számlán feltüntetett árut a felperes nem rendelte meg, azt az alperes nem szállította le, ennek ellenértékét azonban a felperes megfizette.

Alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Vizontkeresetet terjesztett elő a felperessel szemben felelős őrzés címén, 120 euró/hónap összeggel számítottan 2012. február 17. napjától az áruk elszállításának napjáig terjedő időszakra vonatkozóan.

A felperes a vizontkereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak, míg az alperes vizontkeresetét megalapozottnak találta.

Rögzítette a bíróság, hogy a felek egyezően nyilatkoztak arról, hogy a 2011. március 7-ei értesítést az abban foglalt saját márkás termékek vonatkozásában rendes felmondásnak tekintik. Tényként állapította meg, hogy a felperes lekérte az alperestől a mennyiségi adatokat a felmondás időpontjában a még készleten levő készárura és csomagolóanyagokra és ígéretet tett ezen mennyiségek lerendelésére. Az alperes igazolta, hogy 2011. március 7. napját követően nem rendelt csomagolóanyagot. A felperes folyamatosan rendelt még kilistázott termékeket, és ezzel együtt csomagolóanyagot a felmondást követően a felmondási idő lejárta után is, s ezzel a magatartásával abban a hitben tartotta az alperest, hogy a termékeket átveszi. Ezzel a felek eltértek a szerződés előírásaitól és eltérő kereskedelmi gyakorlatot folytattak. Álláspontja szerint a felperesnek az alperes által megadott teljes mennyiséget át kellett volna venni és erről kiállított számlát megfizetni. Ennek ellenére a felperes az alperes által megküldött árut nem vette át, a számlával kapcsolatban nem emelt kifogást.

Ezért a felperes keresetét alaptalannak találta, mert az alperes nem gazdagodott jogalap nélkül, a termékek a felperes tulajdonát képezik, aki azt bármikor átveheti. Rögzítette, hogy az alperes a terméket megkísérelte a felperesnek átadni aki azt megtagadta. Az alperes a 2012. május 9. napján kelt levelében tájékoztatta felperest arról, hogy az áruk őrzéséért 4 euró/raklap/hónap díjat számol fel. A felperes ezen tájékoztatásra kifogást nem emelt, az áruk azóta is az alperes őrzésében vannak. Ezért a bíróság a vizontkeresetnek megfelelően marasztalta a felperest az őrzési díj összegében figyelemmel arra, hogy annak összszerszerűsége vonatkozásában a felperes kifogást nem emelt és alperes igénye nem tekinthető eltúlzottnak.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést melyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetnek adjon helyt, és a vizontkeresetet utasítsa el. Fellebbezése indoklásában fenntartotta az általa korábban előadottakat és kiemelte, hogy egyes ítéleti megállapítások nem állnak összhangban a bizonyítékokkal, illetve a bizonyítékokból és a

tényekből levont következtetés téves. Előadta, hogy a 2011. március 7-ei felmondást követően a felperes részéről eljáró beszerző a csomagolóanyag átvételéről levelezett az alperessel és nem volt szó a készáruról. A csomagolóanyag kapcsán arra hivatkozott, hogy alperes a szerződés értelmében maximum 3 havi csomagolóanyagot tarthatott. Kiemelte, hogy az ítélet nem részletezi, hogy a felek a szerződés melyik konkrét rendelkezésétől tértek el és mennyiben. Az alperes egyetlen alkalommal sem kísérelte meg az általa kiszámlázott termékek és csomagolóanyagok leszállítását, és ezt maga az alperes is elismeri, így az ítélet erre vonatkozó tényállítása iratellenes. Továbbá az ítélet nem fejt ki, hogy a felperes milyen alapon tulajdonos a leszámlázott áruk tekintetében, és milyen alapon jogosult a Ptk. 196. §-a alapján. Az őrzési díjjal kapcsolatban pedig előadta, hogy az alperes előadását semmi nem támasztja alá, annak összecszerűségét vitatja.

Fenntartotta azon álláspontját, hogy a szerződés alapján a megmaradt csomagolóanyag tekintetében a felmondási időre járó átlagos rendelési mennyiség átvételére volt a felperes köteles nem pedig késztermékre.

Megerősítette, hogy a felek között fennállt saját márkás keretszerződés a felperes részéről felmondásra került 2011. március 7. napján, azonban a szállítási keretszerződés nem került felmondásra.

Az alperes a fellebbezés kapcsán benyújtott ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy álláspontja szerint a megismételt eljárás során bizonyítani tudták, hogy a felek a termékekkel kapcsolatosan megkötött szerződéstől eltérő kereskedelmi gyakorlatot folytattak a felperesi felmondást követően. A felperes a felmondáskor még meglévő csomagolóanyag mennyiség ismeretében folyamatosan, a szerződésben meghatározott 3 havi felmondási időn túl hívta le a termékeket. A felperes a felmondás bejelentése után több alkalommal írásban kérte a meglévő csomagolóanyag mennyiség közlését. Miután a felperes nem küldött megrendelést a még meglévő termékekre, az alperes leszámlázta a késztermékeket és a csomagolóanyag ellenértékét összesen 4.103.592.- forint összegben. A termékek elszállítását a felperes nem kezdeményezte, ezért az alperes több alkalommal írásban kérte a felperest, hogy a termékeket szállítsa el, azonban a felperes nem reagált a felszólításra. Ezért az alperes felelős őrzésbe vette a felperes tulajdonát képező termékeket. Ennek tényét írásban közölték a felperessel, aki a bejelentett 120 euró/hó díj ellen sem emelt kifogást.

A másodfokú bíróság a perben rendelkezésre álló iratok, a felek nyilatkozatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint kiegészíti és pontosítja;

A fellebbviteli tárgyaláson a felek egyezően nyilatkoztak arról, hogy a termékekre vonatkozó szállítási keretszerződés a felmondás folytán a felek között 2011. június 7. napján megszűnt.

Az alperes jogi képviselője előadta, hogy a szerződés megszűnését követően a felperes augusztus 9. napjáig 31 alkalommal rendelt még. Előadta azt is, hogy a per tárgyát képező alperes által leszámlázott késztermékeket a felperes nem rendelte meg. Az alperesnek azonban készen kellett állni arra az esetre, ha a felperes ad további rendeléseket.

Alperes jogi képviselője felhívásra bejelentette, hogy a tárolási díj összecszerűsége vonatkozásában további bizonyítékot előterjeszteni nem tud. Továbbá nem tudja szétválasztani a raklapon levő csomagolóanyagokat és késztermékeket sem.

A másodfokú bíróság mellőzi az ítélet indokolásának az 5. oldal 4. bekezdés első fordulátát, mert iratellenes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felperes az alperes által megküldött árut

nem vette át. Tényként lehet ugyanis megállapítani, hogy az alperes a leszámlázott termékeket a felperes részére nem szállította le.

A fellebbezés részben megalapozott.

A jogvita elbírálása szempontjából releváns tények az alábbiak;

A felperes a felek által 2010. augusztus 30. napján kötött, termékek előállítására vonatkozó keretszerződést 2011. március 7. napján küldött levelével felmondta, és a felek által szerződésben elfogadott 3 hónapos felmondási idő elteltével ezen szerződés 2011. június 7. napján megszűnt. A szerződés felmondásával egyidejűleg a felperes képviselőjében eljáró kérte, hogy az alperes adja meg a fennmaradó főliamennyiségeket.

A szerződés felmondását majd megszűnését is követően a felperes 2011. augusztus 9. napjáig egyedi megrendelések alapján egyedi szerződéskötések keretében tovább rendelt fűszerterméket az alperestől. Azonban a per tárgyát képező keresettel érintett számlán szereplő késztermékek vonatkozásában rendelést nem adott le.

Az alperes a per tárgyát képező számlákat 2011. december 2. napján állította ki. A 8689/2011. számú számla végösszege 1.404.825.- forint. A számlán feltüntetett termékek különböző fűszerekhez rendelt, tekercsben levő megnevezésű csomagolóanyagok. A 8691/2011. számú számla végösszege 2.663.751.- forint. A számlán különböző fűszerek szerepelnek (bazsalikom, fahéj, kömény, majoránna, petrezselyem), mely fűszerek tasakos formában, csomagolóanyagban kerültek kiszerezésre.

Az alperes a számlán szereplő késztermékeket és csomagolóanyagokat a felperes részére nem szállította le, a számlához tartozó szállítólevelek a felperes által aláírásra nem kerültek. Az alperes azonban felszólította a 2012. május 9. napján kelt levelével a felperest, hogy a fent ismertetett számlákon részletezett termékek 30 raklapon az alperesi raktárban átvehetők. Jelezte, hogy a termékek felelős őrzési díját 2012. május 1. napjától a felperesre terheli akként, hogy a havi díj 4 euró/raklap.

Az alperes a megismételt eljárás során becsatolta a 2011. augusztus 2-ai keltű termékek üzemi leltára megnevezésű kimutatást, mely a 8689/2011. számú, 1.404.825.- forint értékű számlához tartozik. A leltáron található fűszernövényekhez kapcsolt és karton mennyiségek megegyeznek a számlán található mennyiségekkel.

Csatolta továbbá az alperes a 2011. augusztus 8-ai keltű készletkimutatást, amely a raktárban levő már legyártott készáru kimutatásáról készült, és ez az alperes által kiállított 8691/2011. számú, 2.663.751.- forint értékről kiállított számlához kapcsolódik. A kimutatáson szereplő mennyiségek megegyeznek a számlán feltüntetett mennyiséggel, azzal, hogy a sültcsirke fűszersót az alperes a felperes részére nem számlázta le.

Az alperes előkészítő iratában ezen, 2011. augusztus 8-ai keltű készletkimutatás kapcsán hivatkozott a 2011. augusztus 9-ei keltű, részére írt e-mailjére, melyben alperes mellékelten megküldte a készáru készletek mennyiségét. Kérte a felperest, hogy a késztermékekre megrendelést küldjön. A felperes részéről eljáró tanúvallomása során előadta, hogy ezen késztermékekre vonatkozóan megrendelést nem adott, az alperes az eljárás során a megrendelést ezen késztermékekre vonatkozóan bizonyítani nem tudta, sőt a fellebbezési eljárás során maga is előadta, hogy ezen fűszertermékeket a felperes konkrétan nem rendelte meg, hanem az alperes csak készen állt arra az esetre, ha a felperes további megrendelést ad.

Ezen tényekből megállapítható, hogy a felperes a 8691/2011. számú számlán felsorolt termékeket nem rendelte meg, az alperes azokat részére nem szállította le, így a felperes ezen termékek ellenértékének megfizetésére nem köteles.

A felperes azonban a Törvényszék előtt folyamatban volt felszámolási eljárás során ezen számla ellenértékét az alperes részére megfizette azon célból, hogy a cég felszámolását elkerülje. A felperes a számla megfizetésével egyidejűleg jogi képviselője által 2012. február 16. napján írt levelével tájékoztatta az alperest, hogy a követelésnek nincs jogalapja és az összecszerúsége sem alátámasztott, mert a követelés alapjául benyújtott két számla meg nem történt gazdasági eseményről lett kiállítva. Az alperes nem szállított semmilyen, a számlákban és szállítóleveleken feltüntetett termékeket a felperesnek.

Figyelemmel arra, hogy a termékeket a felperes nem rendelte meg, és a felszámolási eljárás során a számla ellenértékének megfizetésével együtt egyidejűleg kifogását jelezte az alperes felé, ezért a felperes keresete ezen számla tekintetében 2.663.751.- forint tőke erejéig alapos. Ugyanis az alperes a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján jogalap nélkül gazdagodott a 8691/2011. számú számla ellenértékének felperes részéről történő megfizetésével.

Ezért az alperes ezen összeg megfizetésére köteles a felperes részére a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján, és ezen összeg után 2012. február 17. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre köteles a tőkeösszeg után törvényes mértékű kamatot megfizetni (Ptk. 301. § (1) bekezdés).

A csomagolóanyagok tekintetében a felperes az eljárás során nem vitatta, hogy a szerződés rendelkezéseinek megfelelően köteles a felmondási időre járó csomagolóanyagok értékének megfizetésére. A felperes már a 2011. március 7-ei felmondással egyidejűleg kérte az alperest, hogy adja meg a fennmaradó csomagolóanyagok mennyiségét, majd a felperes a 2011. augusztus 1-ei keltezésű e-mailjében továbbra is kérte, hogy az alperes adja meg, hogy mekkora összeget tesz ki a fennmaradó csomagolóanyag.

A felperes ezen megkeresésére az alperes a 2011. augusztus 4-ei keltű e-mailjében megküldte a felperesnek a fennmaradó csomagolóanyag mennyiségeket azok értékének megjelölésével. A levél melléklete a már hivatkozott 2011. augusztus 2-ai keltű üzemi leltár volt.

Figyelemmel arra, hogy ezen kimutatáshoz tartozó 8689/2011. számú számlán kizárólag csomagolóanyag (és karton) mennyiségek kerültek feltüntetésre, és a felperes az eljárás során nem vitatta azt, hogy a számlán feltüntetett mennyiségek a 3 hónapos felmondási időre felszámolható csomagolóanyag mennyiséget meghaladja, ezért a felperes köteles ezen csomagolóanyagok értékének megfizetésére 1.404.825.- forint értékben.

A 8689/2011. számú számla ellenértékét a felperes a felszámolási eljárás során az alperes részére 2012. február 16. napján megfizette, ezért ezen számla ellenértékének visszafizetésére irányuló követelése nem megalapozott.

Ezért a felperes keresete és fellebbezése e körben nem megalapozott.

A felperes köteles volt a fenti indokok alapján megfizetni a csomagolóanyagok ellenértékét az alperesnek. Az alperes felszólította a felperest a 2012. május 19. napján kelt levelével, hogy a csomagolóanyagokat (és késztermékeket) az alperesi raktárban átveheti. Egyben tájékoztatta a felelős őrzés havi díjáról.

Ezért a felszólítás kézhezvételétől számítottan a felperes köteles a csomagolóanyagok felelős őrzési díját megfizetni az alperes részére.

Figyelemmel azonban arra, hogy a késztermékek ellenértékének megfizetésére a felperes nem köteles, így azok átvételére sem volt kötelezettsége, ezáltal az alperes felelős őrzés iránti igénye nem megalapozott a késztermékek vonatkozásában, ezért az alperesnek kellett az eljárás során megjelölni, hogy a 30 raklap közül mennyit tesz ki a késztermék és mennyit a csomagolóanyagok mennyisége.

Az alperes a fellebbviteli eljárás során felhívás ellenére sem tudta megbontani a késztermékek és csomagolóanyagok mennyiségét raklaponként. Ennek hiányában a csomagolóanyagok tekintetében a felelős őrzés díja nem állapítható meg, ezért a másodfokú bíróság az alperes vizontkeresetét nem találta megalapozottnak, míg a felperes vizontkereset elutasítására vonatkozó fellebbezési kérelmét megalapozottnak találta.

A vizontkereset összecszerúségében sem volt alapos, hiszen a felperes a vizontkereset elutasítására irányuló ellenkérelmével annak összegét is vitássá tette, alperes pedig jogi álláspontjára tekintettel – felhívás ellenére – annak bizonyítását nem tartotta reá háruló kötelezettségnek.

A fenti indokokra való tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.663.751.- forint tőkét és ezen tőkeösszeg után 2012. február 17. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű kamatot.

Az alperes vizontkeresetét elutasította, felperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzte és kötelezte alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 307.245.- forint elsőfokú perköltséget, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, mely az 1.404.825.- forint tőke megfizetésének elutasítására vonatkozik.

A másodfokú bíróság a vizontkereset tekintetében szükségesnek tartja rögzíteni, hogy az elsőfokú ítélet e körben egyébként sem lett volna végrehajtásra alkalmas.

A perköltség számítás alapja, hogy a felperes 65 % arányban lett pernyertes 35 %-ban pervesztes, így az alperes 160.550.- forint részkereseti eljárási illeték, továbbá 160.000.- forint jogtanácsosi munkadíj megfizetésére köteles azzal, hogy a felperesnek a pervesztességre való tekintettel bruttó 88.900.- forint összegű ügyvédi munkadíjat kell megfizetni az alperesnek. Továbbá a korábbi fellebbviteli eljárásban felmerült felperesi jogi képviselői díjat a pernyertesség-pervesztesség arányára való tekintettel a másodfokú bíróság 75.595.- forintban állapított meg, melyet az alperes köteles megfizetni a felperesnek.

A felperes fellebbezése 70 %-ban vezetett eredményre, míg 30 %-ban pervesztes lett, ezért a lerótt fellebbviteli eljárási illetékből az alperes 290.500.- forintot köteles megfizetni a felperesnek. Továbbá a felperes részére járó 80.000.- forint nettó jogtanácsosi munkadíj és alperes részére járó bruttó 44.450.- forint ügyvédi munkadíj összegzése alapján az alperes további 35.500.- forint jogtanácsosi munkadíjat köteles megfizetni a felperesnek, így az alperes részéről megfizetendő másodfokú perköltség összege 290.500.- forint + 35.500.- forint jogtanácsosi munkadíj, összesen 326.050.- forint.

A másodfokú bíróság a felek jogi képviselője részére megállapított jogtanácsosi illetve ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján állapította meg.

2014. év december hó 4. napján

dr. Bottka Erzsébet s.k.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

Beszterceyné dr. Benedek Tímea s.k.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Lukácsi Beáta s.k.
törvényszéki bíró

A kiadmány hitelül:

törvényszéki tisztviselő